

Човешки живот не може да се върне, а талантът лесно се руши

Международният институт по антропология в Солт Лейк Сити, Юта, САЩ¹, има специален интернетен сайт за българите, допринасящи за развитието на престижна световна култура². Една от страниците е на Албена и Максим, световни шампиони по фигурно пързаляне³.

Само няколко часа преди да науча новината за Максим Стависки⁴, актуализирах интернетния сайт за българите, допринасящи за развитието на световната престижна култура, с ново селебрити – Галин Стоев⁵. И както винаги, с възхитителна усмивка разгледах отново и отново страницата на Албена и Максим⁶. Една от най-любимите ми. За

мен те са живи светци, които са се извисили над всичко земно, за да достигнат върховете на човешката култура. Но уви, човекът и в най-талантливата природна дреха не е опазен от несъвършенството и от пороците на човешкото ежедневие. Като културен антрополог през следващите часове не можех да се избавя от мисълта за случилото се край Ропотамо и въпросите възникваха един след друг: Ще му простят ли близките на починалия? Ще му забранят ли да практикува професията си? Ще го сполети ли съдбата на Перис Хилтън?

Мисля, че от всички въпроси най-същественният беше дали близките на починалия ще простят на Максим. Тяхната прошка ще бъде прошка на целия български народ и на всички ценители на красотата и таланта в нашето ежедневие.

¹ <http://www.iianthropology.org>

² Можете да предложите българи, които да бъдат включени в сайта, като изпратите електронно съобщение на е-адрес: admin@iianthropology.org.

³ <http://www.iianthropology.org/bgsuccessstoriesalbenamaksim.html>

⁴ <http://dnes.dir.bg/2007/08/05/news1965263.html>: Катастрофата е станала на десен завой в района на река Ропотамо. Стависки е бил сам и управлявал джипа си Хамър. Той не е пострадал сериозно и по първоначална информация на полицията не се е наложило да му бъде оказана медицинска помощ, предаде БГНЕС. В катастрофата са участвали и две леки коли – Ауди и Хонда Сивик. Шофьорът на хондата Петър Петров, на 24 години от Сливен, и спътницата му са откарани в бургаската болница, където мъжът по-късно е починал, а момичето е в кома.

⁵ <http://www.iianthropology.org/bgsuccstoriesgalinstoevbelgium.html>

⁶ <http://www.iianthropology.org/bgsuccessstoriesalbenamaksim.html>

Ако Максим беше в САЩ, където живеят повечето мегазвезди във фигурното пързаляне, вероятно нямаше да има подобно изпитание в живота. Но у нас да се почерпиш е като че ли най-естествено. Такава е социалната среда. Алкохолът все още е ежедневна привычка като национална традиция, с която едва ли скоро ще се разделим. Той се оказва психологически медиатор между познати, роднини или непознати. И едва ли има българин, който може да си представи гости без алкохол – за разлика например, от Солт Лейк, където появата дори само на бира на купон на открито може да смоти поради опасението за нежелан диалог с полицията. А как у нас, в България, Максим е бил спрял и предупреден от полицаи⁷, а не изпробван за алкохол при повишена скорост, и то в неделя вечер? Преклонение пред VIP или пагубна немърливост на тези, от които ни зависи понякога дори животът? В САЩ вече доказаха, че и Перис Хилтън може да е в затвора за алкохол⁸.

Случилото се с Максим е социален урок и предизвикателство към всички нас. В мненията към интернетните статии за случая надделява хуманността, а аз научих сега от тях и друго за Максим – че е добър човек. Дано тази доброта победи у всички и скоро да го видим на леда. Защото човешки живот не може да се върне, но талантът може да се спаси.

Животът е изпитание и много от уроците, които получаваме в нашето ежедневие, са и жертвоприношение към националната ни съдба и традиции.

Д-р и. Лолита Николова
Солт Лейк Сити, Юта, САЩ
<http://www.iianthropology.org>

⁷ <http://dnes.dir.bg/2007/08/07/news1968837.html>

⁸ http://www.epochtimes-bg.com/2007-01/2007-05-06_05.html